

- 1 Ladislav Mrkvička, Lucie Žáčková, Jan Hartl a Radúz Mácha
 2 Juraj Herz a Jan Hartl
 Foto: H. Smejkalová

Jan Drbohlav, Josef Hanzlík Deváté srdce

Režie: **Juraj Herz**
 Scéna: **Šimon Caban**
 Kostýmy: **Simona Rybáková**
 Hudba: **Petr Hapka**
 Dramaturgie: **Daria Ullrichová**
 Choreografie: **Jana Hanušová**

Martin: **Igor Orozovič / Radúz Mácha**
 Princezna Adriena: **Lucie Žáčková**
 Šašek: **Ladislav Mrkvička**
 Astrolog Aldobrandini: **František Němec**
 Tončka: **Pavla Beretová**
 Princípál: **Vladimír Javorský**
 Hejtman: **David Matásek**
 Vévoda: **Jan Hartl**
 Hrbáč: **Filip Rajmont**
 Kulhavec: **Petr Motloch**
 Pán síně času: **Jan Novotný**
 Tambor: **Rudolf Stárz**
 Hospodský: **Alexej Pyško**
 Wolfgang: **Radúz Mácha / Filip Kaňkovský**

**Premiéra 25. 11. 2011,
 Stavovské divadlo**

Když přijde filmový scenárista na natáčení, do střižny, zvukového studia, nebo kamkoliv, kde nějakým způsobem vzniká film, nečeká ho tam – většinou – nic překvapivého. Něco jiného to ale je, když se filmový scenárista vydá na zkoušku do divadla. To pak – většinou – z překvapení nevyjde.

Všechno začíná už atmosférou. Tam, kde je u filmu spousta lidí, překážejících předmětů a především hluk, je v divadle magická atmosféra, liduprázdno a především ticho. Takové ticho, že jsem se musel zeptat na vrátnici, jestli jsem přišel správně na zkoušku *Devátého srdce*. „Samozřejmě,“ odpověděla vrátná. „Copak nevidíte?“ Neviděl jsem – tedy v první chvíli. Potom se stalo nějaké kouzlo, skoro bych řekl filmové, a na prázdném jevišti se objevil princípál loutkového divadla, jeho dcera Tončka, potulný student Martin a další postavy, z jejichž osudů se splétá děj zpolo pohádkového, zpolo hororového příběhu *Deváté srdce*. Nevadí, že herci zatím nemají kostýmy, místo vozu s loutkovým divadlem je na scéně jen oprýskaný praktikábl a vysoké sloupy zámecké síně jsou prozatím nahrazeny židlemi (každou jinou, jak rekvizitářům padly do ruky).

Příběh se začne odvíjet, chvíli dokonce cválá jako splašený kůň – a tak když režisér Juraj Herz vstane od svého stolu a dostaví se na jeviště, aby si s herci vysvětlil aranžmá následující scény, považují to skoro za svatokrádež. Divadlo je prostě pro filmaře samo o sobě kouzlem. A pohádkové divadlo dvojnásob. Proto, až se zdvihne 25. listopadu v 19:00 ve Stavovském divadle opona, začnou se na jevišti dít věci. A tím nemám na mysli jen to, že místo praktikáblu tam bude stát opravdový vůz s loutkovým divadlem, tam, kde jsou teď židle (každá jiná, jak rekvizitářům padly do ruky), se budou až k nebesům tyčit sloupy honosného vévodského zámku a princezna Adriena i dvorní astrolog hrabě Aldobrandini budou oblečeni do nádherných pohádkových kostýmů... Protože jsme v pohádce, také budou na scéně tu a tam mizet lidé, vznášet se předměty a obrovská kyvadla odměřovat čas do okamžiku, než tajemný přístroj vyrobí elixír života... Nevěříte? Přijďte se podívat.

Jan Drbohlav, autor dramaturgie a filmový scenárista